

que, et unusquisque tollens pállium suum posuerunt sub pedibus ejus, in similitudinem tribunális, et cecinérunt tuba, atque dixerunt: Regnávit Jehu.

R. Audi Dómine. 251.

Ad Magnif. Aña. Fecit Joas * rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Joíada sacerdos. **V.** Vespertína.

DOMINICA X.
POST PENTECOSTEN.

In I. Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. ix. f et x.

ANno undécimo Joram filii Achab, regnávit Ochozías super Judam, venitque Jehu in Jézrahel. Porro Jézabel intróitu ejus audito, depínxit óculos suos stíbio, et ornávit caput suum, et respéxit per fenéstram ingrediéntem Jehu per portam, et ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfécit dóminum suum? Levávitque Jehu fáciem suam ad fenéstram, et ait: Quæ est ista? et inclináverunt se ad eum duo, vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deórsum.

Et præcipitáverunt eam, aspersúsque est ságuine páries, et equórum unguilæ conculcáverunt eam. Cumque introgréssus esset, ut coméderet, biberétque, ait: Ite, et vidéte maledíctam illam, et sepelíte eam: quia filia regis est.

R. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. **V.** Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. — Et.

Lectio ij.

CUmque issent ut sepe lírent eam, non invenerunt nisi calváriam, et pedes, et summas manus. Reversique nuntiáverunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Eliam Thesbíten, dicens: In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel, et erunt carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant: Hæccine est illa Jézabel? Erant autem Achab septuagínta filii in Samaría: scripsit ergo Jehu líttas, et misit in Samaría, ad

optimátés civitátis, et ad majóres natu, et ad nutritios Achab, dicens: Statim ut accepéritis líttas has, qui habéti filios dómini vestri, et currus, et equos, et civitátes firmas, et arma, eligite meliórem, et eum qui vobis placérit de filiis dómini vestri, et eum pónite super sólium patris sui, et pugnáte pro domo dómini vestri.

R. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. **V.** Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestíæ liberávit me. — Et.

Lectio iij.

TImuérunt illi vehementer, et dixerunt: Ecce duo reges non potuérunt stare coram eo, quómodo nos valébitus resistere? Misérunt ergo præpósiti domus, et præfécti civitátis, et majóres natu, et nutritii, ad Jehu, dicétes: Servi tui sumus, quæcúmque jússeris faciémus, nec constituémus nobis regem: quæcúmque tibi placent, fac. Rescripsit autem eis líttas secúndo, dicens: Si mei

estis, et obedíti mihi, tollite cápita filiórum dómini vestri, et veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porro filii regis, septuagínta viri apud optimátés civitátis nutriebántur. Cumque venissent líttæ ad eos, tulérunt filios regis, et occidérunt septuagínta viros, et posuérunt cápita eórum in cóphinis, et misérunt ad eum in Jézrahel.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestíæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam eripuit de médio catulórum leónum. — Ipse me. **Gloria Patri.** Ipse me.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi. **Homil. xxv. in Epist. ad Romanos.**

Lectio ib.

NON putémus nos excusatiónem habitúros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud, supplicium magis augébit. Quandóquidem et serpens magis púnitus est quam mulier: quemádmódum et

múlier plus quam vir, et Jézabel majóres pœnas dedit, quam Achab vineæ raptor. Ipsa quippe univêrsus istud negótium texúerat, regique lapsus occasiõnem déderat. Igitur et tu quoque si réliquis perditiónis causa fúeris, gravióra patiéris, quam qui per te subvêrsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditiónis habet, quantum quod réliqui ad peccándum inducúntur.

R. Percússit Saul mille, et David decem míllia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percússit Philisthæum, et abstulit opprobrium ex Israel. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicétes : Saul percússit mille, et David decem míllia? — Quia.

Lectio v.

ITaque si quando peccátes vidérimus, non solum non impellámus, sed et extrahámus ex ipso malítiæ bárathro; ne et aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terríbilis illius tribunális, flúminis ígnei, vinculórum insolubílium, profundárum tenebrárum, stridórum déntium, venenosique vermis. Sed dices:

Benignus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, et neque punitur dives ille Lázari contéptor, neque fátuæ vírgines a sponso rejiciúntur? Ergo qui Christum non pavérunt, in ignem diabolo præparátum non abibunt? Ergo qui sórdidis est véstibus, non peribit, manus ac pedes vinctus? Qui centum denários a consérvo suo exégit, non tradétur tortóribus? Quod de mœchis dictum est, nimirum quod vermis eórum non moriétur, et ignis eórum non exstinguétur, verum non erit?

R. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos : * Ubi cecidérunt fortes Israel. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus : a Gélboe autem tránseat. — Ubi.

Lectio vij.

SED minátur ista tantúmmodo Deus? Utique ínquies. Et unde, dic quæso, tantam rem audes públice loqui, atque ex te ipso ferre senténtiam? Ego quippe et ex iis quæ dixit Deus, et ex iis quæ fecit, contrárium probáre póteno. Quod si propter futúra

non credis, vel saltem propter ea quæ jam facta sunt, crede. Non enim certe minæ sunt et verba tantúmmodo, quæ facta sunt et in opus ipsum exierunt. Quis ígitur totum orbem indúcto dilúvio stagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditiónem effécit? Quis deinde fúlmina illa, télaque flammántia super terram Sodomórum demísit? Quis univêrsus Ægypti exercítum in mare demérsit? Quis synagógam Abíron combússit? Quis septuagínta illa míllia propter Davidis peccátum uno témporis mómento peste occidit? Nonne hæc ómnia et ália Deus illis íntulit?

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei : * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra : et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. — Et. Glória Patri. Et.

R. vij. Peccávi. 245.

R. viij. Duo. 246.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. **Cap. xj.**

Thalia vero mater Ochoziæ, videns mórtuum filium suum, surréxit, et interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba filia regis Joram, soror Ochoziæ, Joas filium Ochoziæ, furáta est eum de médio filiórum regis, qui interficiebantur, et nutricem ejus de triclinio : et abscondit eum a fácie Athaliæ ut non interficerétur. Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini : porro Athalia regnávit super terram.

R. Recordáre. 246.

Lectio ij.

ANno autem séptimo misit Joíada, et asúmens centuriónes, et mílites, introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus : et adjúrans eos in domo Dómini, osténdit eis filium regis : et præcépit illis, dicens : Iste est sermo, quem fácere debétis : Tértia pars vestrum intróeat sábbato, et obsérvet excúbias domus regis. Tértia autem pars sit ad portam

Sur : et tertia pars sit ad portam, quae est post habitaculum scutiarum : et custodiētis excubias domus Messa. Duae vero partes e vobis, omnes egrediētes sabbato, custodiānt excubias domus Domini circa regem.

R. Exaudisti. 247.

Lectio iij.

ET assumētes singuli viros suos, qui ingrediebantur sabbatum, cum his qui egrediebantur sabbato, venerunt ad Joiadam sacerdotem. Qui dedit eis hastas, et arma regis David, quae erant in domo Domini. Et steterunt singuli habentes arma in manu sua a parte templi dextera, usque ad partem sinistram altaris, et aedis, circum regem. Produxitque filium regis, et posuit super eum diadema, et testimonium : feceruntque eum regem, et unxerunt : et plaudentes manu, dixerunt : Vivat rex.

R. Audi. 247.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap. xij.*

ANNO septimo Jehu regnavit Joas : et quadraginta annis regnavit in Jerusalem. No-

men matris ejus Sebia de Bersabee. Fecitque Joas rectum coram Domino cunctis diebus, quibus docuit eum Jojada sacerdos. Verumtamen excelsa non abstulit : adhuc enim populus immolabat, et adolebat in excelsis incensum.

R. Dñe si conversus. 248.

Lectio ij.

DIXITQUE Joas ad sacerdotes : Omnem pecuniam sanctorum, quae illata fuerit in templum Domini a praetereuntibus, quae offertur pro pretio animae, et quam sponte et arbitrio cordis sui inferunt in templum Domini : accipiant illam sacerdotes juxta ordinem suum, et instarent sartatecta domus, si quid necessarium viderint instauratione.

R. Factum est. 248.

Lectio iij.

IGITUR usque ad vigesimum tertium annum regis Joas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta templi. Vocavitque rex Joas Joiadam pontificem et sacerdotes, dicens eis : Quare sartatecta non instauratis templi ? nolite ergo amplius accipere pecuniam juxta ordinem ve-

strum, sed ad instaurationem templi reddite eam. Prohibitique sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo, et instaurare sartatecta domus.

R. Ego te tuli. 249.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap. xij. c*

LISEUS autem aegrotabat infirmitate, qua et mortuus est : descenditque ad eum Joas rex Israel, et flebat coram eo, dicebatque : Pater mi, pater mi, curus Israel et auriga ejus. Et ait illi Elisaeus : Affer arcum et sagittas. Cumque attulisset ad eum arcum et sagittas, dixit ad regem Israel : Pone manum tuam super arcum. Et cum posuisset ille manum suam, superposuit Elisaeus manus suas manibus regis, et ait : Aperire fenestram Orientalem. Cumque aperuisset, dixit Elisaeus : Jace sagittam. Et jecit. Et ait Elisaeus : Sagitta salutis Domini, et sagitta salutis contra Syriam : percutiesque Syriam in Aphec, donec consumas eam.

R. Peccavi. 249.

Lectio ij.

ET ait : Tolle sagittas. Qui cum tulisset, rursum dixit ei : Percute jaculo terram. Et cum percussisset tribus vicibus, et stetitisset, iratus est vir Dei contra eum, et ait : Si percussisses quinques, aut sexies, sive septies, percussisses Syriam usque ad consumptionem : nunc autem tribus vicibus percutes eam. Mortuus est ergo Elisaeus, et sepeliunt eum. Latrunculi autem de Moab venerunt in terram in ipso anno.

R. Exaudisti. 250.

Lectio iij.

QUIDAM autem sepelientes hominem, viderunt latrunculos, et projecerunt cadaver in sepulcro Elisaei. Quod cum tetigisset ossa Elisaei, revixit homo, et stetit super pedes suos. Mortuus est autem Hazael rex Syriae, et regnavit Benadad filius ejus pro eo. Porro Joas filius Joachaz tulit urbes de manu Benadad filii Hazael, quas tulerat de manu Joachaz patris sui jure proelii, tribus vicibus percussit eum Joas, et reddidit civitates Israel.

R. Audi Domine. 251.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. xvij.

ANno autem nono Osée, cepit rex Assyriorum Samariam, et transtulit Israel in Assyrios: posuitque eos in Hala, et in Habor juxta fluvium Gozan, in civitatibus Medorum. Factum est enim, cum peccassent filii Israel Domino Deo suo, qui eduxerat eos de terra Aegypti, de manu Pharaonis regis Aegypti, coluerunt deos alienos. Et ambulaverunt juxta ritum Gentium, quas consumpserat Dominus in conspectu filiorum Israel, et regum Israel: quia similiter fecerant. Et offenderunt filii Israel verbis non rectis Dominum Deum suum: et aedificaverunt sibi excelsa in cunctis urbibus suis.

R. Preparate. 308.**Lectio ij.**

ET testificatus est Dominus in Israel et in Juda per manum omnium Prophetarum et Videntium, dicens: Revertimini a viis vestris pessimis, et custodite precepta mea, et caeremonias juxta om-

nem legem, quam precepi patribus vestris: et sicut misi ad vos in manu servorum meorum Prophetarum. Qui non audierunt, sed induraverunt cervicem suam juxta cervicem patrum suorum, qui noluerunt obedire Domino Deo suo. Et abjecerunt legitima ejus, et pactum, quod pepigit cum patribus eorum, et testimonias, quibus contestatus est eos: secutique sunt vanitates, et vane egerunt.

R. Deus omnium. 309.**Lectio iij.**

TRatusque est Dominus vehementer Israel, et abstulit eos a conspectu suo, et non remansit nisi tribus Juda tantummodo. Sed nec ipse Juda custodivit mandata Domini Dei sui: verum ambulavit in erroribus Israel, quos operatus fuerat. Projecitque Dominus omne semen Israel, et afflixit eos, et tradidit eos in manu diripientium, donec projiceret eos a facie sua: ex eo jam tempore, quo scissus est Israel a domo David, et constituerunt sibi regem Jeroboam filium Nabat.

R. Dominus, qui eripuit me. 309.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. xvij. d

SEparavit Jeroboam Israel a Domino, et peccare eos fecit peccatum magnum. Et ambulaverunt filii Israel in universis peccatis Jeroboam quae fecerat: et non recesserunt ab eis, usquequo Dominus auferret Israel a facie sua, sicut locutus fuerat in manu omnium servorum suorum Prophetarum: translatusque est Israel de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.

R. Percussit. 310.**Lectio ij.**

ADduxit autem rex Assyriorum de Babilone, et de Cutha, et de Avah, et de Emath, et de Sefarvaim: et collocavit eos in civitatibus Samariae pro filiis Israel: qui possederunt Samariam, et habitaverunt in urbibus ejus. Cumque ibi habitare cepissent, non timebant Dominum: et immisit in eos Dominus leones, qui interficiebant eos.

R. Montes Gelboe, nec ros. 310.**Lectio iij.**

Untiatumque est regi Assyriorum, et dictum: Gentes, quas transtulisti, et habitare fecisti in civitatibus Samariae, ignorant legitima Dei terrae: et immisit in eos Dominus leones, et ecce interficiunt eos, eo quod ignorent ritum Dei terrae. Praecipit autem rex Assyriorum, dicens: Ducite illuc unum de sacerdotibus, quos inde captivos adduxistis, et vadat, et habitet cum eis: et doceat eos legitima Dei terrae.

R. Ego te tuli. 311.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. xviii.

ANno tertio Osée filii Ela regis Israel, regnavit Ezechias filius Achaz regis Juda. Viginti quinque annorum erat, cum regnare coepisset: et viginovem annis regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Abi filia Zachariae. Fecitque quod erat bonum coram Domino, juxta omnia quae fecerat David pater ejus. Ipse dissipavit excelsa, et contrivit statuas, et succidit lucos, confregitque

serpéntem æneum, quem fécerat Móyses : síquidem usque ad illud tempus filii Israel adolébant ei incénsum : vocávitque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israel sperávit.

R. Peccávi. 249.

Lectio ij.

ITaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his, qui ante eum fuérunt : et adhæsit Dómino, et non recéssit a vestigiis ejus, fécitque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi. Unde et erat Dóminus cum eo, et in cunctis, ad quæ procedébat, sapiénter se agébat. Rebellávit quoque contra regem Assyriórum, et non servívit ei. Ipse percússit Philisthæos usque ad Gazam, et omnes términos eórum, a Turre custódom usque ad civitátem munitam.

R. Exaudísti. 250.

Lectio iij.

ANno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée filii Ela regis Israel, ascéndit Salmánasar rex Assyriórum in Samariám, et oppugnávit eam, et cepit. Nam post annos tres, anno sexto

Ezechíæ, id est, nono anno Osée regis Israel, capta est Samariá : et tránstulit rex Assyriórum Israel in Assyrios, collocávitque eos in Hala, et in Habor flúviis Gozan in civitatibus Medórum : quia non audiérunt vocem Dómini Dei sui, sed prægressi sunt pactum ejus : ómnia, quæ præcéperat Móyses servus Dómini, non audiérunt, neque fécerunt.

R. Audi Dómine. 251.

Ad Magnificat, Añã. Obsecro Dómine, * meménto quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritate, et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te, fécerim.

R. Vespertina orátio.

DOMINICA XI.

POST PENTECOSTEN.

In I. Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. xx.

IN diébus illis ægrótávit Ezechías usque ad mortem : et venit ad eum Isaías filius Amos, Prophéta, dixitque ei : Hæc dicit Dóminus Deus : Præcipe dómni tuæ : moriérís enim

tu, et non vives. Qui convertit fáciem suam ad parietem, et orávit Dóminus, dicens : Obsecro Dómine, meménto quæso quómodo ambuláverim coram te in veritate, et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit itaque Ezechías fletu magno.

R. Præparáte corda vestra Dómino, et servite illi soli : * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. *R.* Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos alienos de médio vestri. — Et liberábit.

Lectio ij.

ET ántequam egredérétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens : Revértere, et dic Ezechíæ duci pópuli mei : Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui : Audívi orationem tuam, et vidi lácrymas tuas : et ecce sanávi te, die tértio ascéndes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos : sed et de manu regis Assyriórum liberábo te, et civitátem hanc, et prótegam urbem istam propter me, et pro-

pter David servum meum. Dixitque Isaías : Afférte massam ficórum. Quam cum attulissent, et posuissent super hulcus ejus, curátus est.

R. Deus ómnium exauditor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. *R.* Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, et de manu bestíæ liberávit me. — Et.

Lectio iij.

DIxerat autem Ezechías ad Isaíam : Quod erit signum, quia Dóminus me sanábit, et quia ascensurus sum die tértia templum Dómini? Cui ait Isaías : Hoc erit signum a Dómino, quod facturus sit Dóminus sermónem, quem locúsus est : Vis ut ascéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías : Fácile est, umbram créscere decem líneis : nec hoc volo ut fiat, sed ut revertátur retrórsus decem grádibus. Invocávit itaque Isaías Prophéta Dóminus, et redúxit umbram per líneas, quibus jam descenderat in horológio

Achaz, retrorsum decem gradibus.

R. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, et de manu bestiae liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum.— Ipse me. **Gloria Patri.** Ipse.

In II. Nocturno.

De Expositione sancti Hieronymi Presbyteri in Isaiam Prophetam.

Lib. II. in Is. cap. xxxviii.

Lectio iv.

Elevaretur cor Ezechiae post incredibiles triumphos, et de media captivitate victoriam, infirmitate corporis sui visitatur, et audit se esse moriturum: ut conversus ad Dominum flectat sententiam ejus. Quod quidem et in Jona Propheta legimus, et in comminationibus contra David: quae dicuntur futura, nec facta sunt, non Deo mutante sententiam, sed provocante humanum genus ad notitiam sui. Dominus enim poenitens est super malitiis. Convertitque Ezechias faciem

suam ad parietem, quia ad templum ire non poterat. Ad parietem autem templi, juxta quod Salomon palatium extruxerat: vel absolute ad parietem, ne lacrymas suas assidentibus ostentare videretur.

R. Percussit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthaeum, et abstulit opprobrium ex Israel. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, et David decem millia? — Quia.

Lectio v.

Audiensque se esse moriturum, non precatur vitam et annos plurimos, sed in Dei iudicio quid velit praestare dimittit. Noverat enim idcirco Deo placuisse Salomonem, quod annos vitae non petierit ampliores: sed iturus ad Dominum narrat opera sua, quomodo ambulaverit coram eo in veritate et in corde perfecto. Felix conscientia, quae afflictionis tempore bonorum operum recordatur. Beati enim mundo corde: quoniam ipsi Deum

videbunt. Et quomodo alibi scribitur: Quis gloriabitur purum habere se cor? Quod ita solvitur: perfectionem cordis in eo nunc dici, quod idola destruxerit, templi valvas aperuerit, serpentes aeneum comminuerit, et cetera fecerit quae Scriptura commemorat.

R. Montes Gelboe, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israel. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: a Gelboe autem transeat. — Ubi ceciderunt.

Lectio vi.

Flevit autem fletu magno, propter promissionem Domini ad David, quam videbat in sua morte perituram. Eo enim tempore Ezechias filios non habebat: nam post mortem ejus Manasses, cum duodecim esset annorum, regnare coepit in Judaea: ex quo perspicuum est, post tertium annum concessae vitae Manassen esse generatum. Ergo iste omnis est fletus, quod desperabat Christum de suo semine nasciturum. Alii asserunt, quamvis sanctos viros morte terreri, pro-

pter incertum iudicii, et ignoracionem sententiae Dei, quam sedem habituri sint.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, et posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: et requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. — Et fui. **Gloria Patri.** Et fui.

R. vij. Peccavi. 245.

R. viij. Duo. 246.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. xxij.

Ecto annorum erat Josias cum regnare coepisset, triginta et uno anno regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Idida, filia Hadaia de Beseath. Fecitque quod placitum erat coram Domino, et ambulavit per omnes vias David patris sui: non declinavit ad dexteram, sive ad sinistram. Anno autem octavo decimo regis Josiae, misit rex Saphan filium Aslia,

fili Mésulam scribam templi Dómini, dicens ei : Vade ad Helciam sacerdotem magnum, ut conflétur pecúnia, quæ illata est in templum Dómini, quam collegérunt janitores templi a pópulo, detúrque fabris per præpositos domus Dómini : qui et distribuunt eam his qui operántur in templo Dómini.

℞. Recordáre. 246.

Lectio ij.

Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam : Librum legis réperi in domo Dómini : deditque Helcias volúmen Saphan, qui et legit illud. Venit quoque Saphan scriba ad regem, et renuntiávit ei quod præcéperat, et ait : Conflavérunt servitui pecúniam, quæ reperta est in domo Dómini : et dedérunt ut distribuerétur fabris a præfécis operum templi Dómini. Narrávit quoque Saphan scriba regi, dicens : Librum dedit mihi Helcias sacerdos.

℞. Exaudísti. 247.

Lectio iij.

Quem cum legisset Saphan coram rege, et audisset rex verba libri

legis Dómini, scidit vestimenta sua. Et præcépit Helciæ sacerdoti, et Ahicam filio Saphan, et Achóbor filio Micha, et Saphan scribæ, et Asaia servo regis, dicens : Ite et consúlite Dóminum super me, et super pópulo, et super omni Juda, de verbis volúminis istius, quod inventum est : magna enim ira Dómini succensa est contra nos : quia non audierunt patres nostri verba libri hujus, ut fácerent omne quod scriptum est nobis.

℞. Audi Dómine. 247.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. xxij.

Ascéndit rex templum Dómini, et omnes viri Juda, universique qui habitábant in Jerúsalem cum eo sacerdotes et prophætæ, et omnis pópulus a parvo usque ad magnum : legitque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis, qui inventus est in domo Dómini. Stetitque rex super gradum : et fœdus percússit coram Dómino, ut ambulárent post Dóminum, et custodirent præ-

cæpta ejus, et testimónia, et caeremónias in omni corde, et in tota ánima, et suscitárent verba fœderis hujus, quæ scripta erant in libro illo : acquievítque pópulus pacto.

℞. Dñe, si convérsus. 248.

Lectio ij.

Et præcépit rex Helciæ pontifici, et sacerdotibus secúndi órdinis, et janitoribus, ut projicerent de templo Dómini ómnia vasa, quæ facta fúerant Baal, et in luco, et universæ militiæ cœli : et combússit ea foris Jerúsalem in conválle Cedron, et tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificándum in excelsis per civitates Juda, et in circúitu Jerúsalem : et eos, qui adolébant incensum Baal, et Soli, et Lunæ, et duódecim signis, et omni militiæ cœli.

℞. Factum est. 248.

Lectio iij.

Et efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúsalem in conválle Cedron, et combússit eum ibi, et redégit in púlverem, et projéctit super sepúlcravulgi. Destrúxit quoque ædiculas effeminatórum,

quæ erant in domo Dómini, pro quibus mulieres texébant quasi domúnculas luci. Congregávitque omnes sacerdotes de civitatibus Juda : et contaminávit excelsa, ubi sacrificábant sacerdotes de Gábaa usque Bersabée.

℞. Ego te tuli. 249.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. xxij. e

Ythónes, et ariolos, et figúras idolórum, et immunditias, et abominatiónes, quæ fúerant in terra Juda et Jerúsalem, ábstulit Josias : ut statúeret verba legis, quæ scripta sunt in libro, quem invenit Helcias sacerdos in templo Dómini. Símilis illi non fuit ante eum rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, et in tota ánima sua, et in universa virtúte sua juxta omnem legem Móysi : neque post eum surréxit símilis illi. Verúntamen non est avérsus Dóminus ab ira furóris sui magni, quo irátus est furor ejus contra Judam : propter irritatiónes, quibus provocáverat eum Manásses. ℞. Peccávi. 249.

Lectio ij.

Dixit itaque Dóminus : Etiam Judam áuferam a fácie mea, sicut ábstuli Israel : et projeciam civitátem hanc, quam elégi Jerúsalem, et domum, de qua dixi : Erit nomen meum ibi. Réliqua autem sermónum Josiæ, et univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro verbórum diérum regum Juda? In diébus ejus ascéndit Phárao Néchao rex Ægypti, contra regem Assyriórum ad flumen Euphráten : et ábiit Josias rex in occúrsum ejus : et occísus est in Magéddo, cum vidísset eum. Et portaverunt eum servi sui mórtuum de Magéddo : et pertulerunt in Jerúsalem, et sepeliérunt eum in sepulcro suo.

℞. Exaudísti. 250.

Lectio iij.

Tulitque pópulus terræ Jóachaz filium Josiæ : et unxérunt eum, et constituérunt eum regem pro patre suo. Viginti trium annórum erat Jóachaz cum regnâre cœpisset, et tribus ménsibus regnâvit in Jerúsalem : nomen matris ejus Amítal, fília Jeremiæ, de Lobna.

Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. Vinxitque eum Phárao Néchao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnâret in Jerúsalem : et impósuit mulctam terræ centum taléntis argéti, et talénto auri. Regémque constituit Phárao Néchao Eliácim filium Josiæ pro Josia patre ejus : vertitque nomen ejus Jóakim. Porro Jóachaz tulit, et duxit in Ægyptum, et mórtuus est ibi.

℞. Audi. 251.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

Cap. xxij. g et xxiv.

Iginti quinque annórum erat Jóakim cum regnâre cœpisset : et undecim annis regnâvit in Jerúsalem : nomen matris ejus Zébida fília Phadaía de Ruma. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia, quæ fécerant patres ejus. In diébus ejus ascéndit Nabuchodónosor rex Babylónis, et factus est ei Jóakim servus tribus annis : et rursus rebellávit contra eum. ℞. Præparáte. 317.

Lectio ij.

Immisitque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, et latrúnculos Syriæ, et latrúnculos Moab, et latrúnculos filiórum Ammon : et immisit eos in Judam, ut dispéderent eum, juxta verbum Dómini, quod locúsus fúerat per servos suos Prophéatas. Factum est autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auferret eum coram se propter peccáta Manásse univérsa quæ fecit, et propter sánguinem innóxium, quem effudit, et implévit Jerúsalem cruóre innocéntium : et ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári. ℞. Deus. 317.

Lectio iij.

Reliqua autem sermónum Jóakim, et univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro sermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis : et regnâvit Jóachin fílius ejus pro eo. Et ultra non áddidit rex Ægypti, ut egredérur de terra sua : túlerat enim rex Babylónis a rivo Ægypti usque ad flúvium Euphráten, ómnia quæ fúerant regis Ægypti. ℞. Dñs, qui erípuit. 318.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. xxiv. b

Ecce et octo annórum erat Jóachin cum regnâre cœpisset, et tribus ménsibus regnâvit in Jerúsalem : nomen matris ejus Nohésta fília Elnathan de Jerúsalem. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascenderunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem, et circúmdata est urbs munitiónibus. Venitque Nabuchodónosor rex Babylónis ad civitátem cum servis suis ut oppugnârent eam. ℞. Percússit. 318.

Lectio ij.

Egressusque est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse et mater ejus, et servi ejus, et príncipes ejus, et eunúchi ejus : et suscepit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit inde omnes thesauros domus Dómini, et thesauros domus régiæ : et concidit univérsa vasa áurea, quæ fécerat Sálomon rex Israel in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et transtulit omnem

Jerúsalem, et univérſos príncipes, et omnes fortes exercítus, decem míllia, in captivítatem : et omnem artificem et clusórem: nihilque relictum est, excéptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Montes Gélboe. 319.

Lectio iij.

TRánstulit quoque Jóachin in Babylónem, et matrem regis, et uxóres regis, et eunúchos ejus : et júdices terræ duxit in captivítatem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, septem míllia, et artifices, et clusóres mille, omnes viros fortes et bellatóres: duxítque eos rex Babylónis captivos in Babylónem. Et constituit Matthaníam pátruume ejus pro eo : imposúitque nomen ei Sedecíam.

℟. Ego te tuli. 319.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

Cap. xxiv. d et xxv.

Igésimum et primum annum aetatis habebat Sedecias cum regnare cœpisset, et undecim annis regnavit in Jerúsalem : nomen matris ejus erat Amí-

tal, filia Jeremiæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebatur enim Dóminus contra Jerúsalem et contra Judam, donec projiceret eos a fácie sua : recessítque Sedecias a rege Babylónis. Factum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse et omnis exercítus ejus in Jerúsalem, et circumdedérunt eam: et exstruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est civitas atque valláta usque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nona die mensis : prævalúitque fames in civitate, nec erat panis pópulo terræ.

℟. Peccávi. 249.

Lectio ij.

ET interrúpta est civitas : et omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis (porro Chaldæi obsidébant in circúitu civitatem) fugít itaque Sedecias per viam, quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exercítus Chaldæórum regem.

comprehendítque eum in planitie Jéricho : et omnes bellatóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, et reliquerunt eum. Apprehensum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha : qui locútus est cum eo judícium. Filios autem Sedecíæ occidit coram eo, et óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, et addúxit in Babylónem.

℟. Exaudísti. 250.

Lectio iij.

Mense quinto, séptima die mensis, ipse est annus nonus décimus regis Babylónis : venit Nabuzárdan princeps exercítus, servus regis Babylónis, in Jerúsalem. Et succéndit domum Dómini, et domum regis : et domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exercítus Chaldæórum, qui erat cum príncipe militum. Réliquam autem pópuli partem, quæ remanserat in civitate, et páfugas, qui transfúgerant ad regem Babylónis, et réliquum vulgus tránstulit Nabuzárdan princeps militiæ. Et de paupéribus

terræ reliquit vinitóres et agricolas. Colúmnas autem areas, quæ erant in templo Dómini, et bases, et mare æreum, quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi, et tránstulérunt æs omne in Babylónem.

℟. Audi Dómine. 251.

SABBATO

ante Domin. I. Augusti.

Ea autem dicitur prima Dominica mensis, quæ est in Kalendis, vel proximior Kalendis illius mensis : ita ut si Kalendæ fuerint secunda, tertia et quarta Feria, tunc prima Dominica mensis, in qua liber Scripturæ inchoandus ponitur, est ea, quæ præcedit Kalendas. Sin autem quinta et sexta Feria, vel Sabb., est ea, quæ sequitur. Et in Sabbato præcedenti ad Magnificat ponatur Aña illius historiæ, ommissa alia, quæ forte occurreret.

Historia vero, id est, ℞℞. illius libri, si propter ali-quod Festum duplex in Dominica occurrens, poni non possint, primo die infra Hebdomadam, in quo contingit fieri Offícium de Feria, ponantur ℞℞. pri-

mi Nocturni Dñicæ, omis-
sis aliis *℞℞.*, si forte in illa
Feria haberentur propria,
servatis etiam aliis, quæ
in Rubrica de *℞℞.* nu-
mero 7. præscripta sunt.

Ad Magnif. Añã. Sapien-
tia * ædificavit sibi do-
mum, excidit columnas
septem, subdidit sibi gen-
tes, superbórum et sublí-
mum colla própria virtú-
te calcávit.

℞. Vespertina oratio.

Oratio, quæ contingit in
ordine aliarum Dominica-
rum, ut infra.

DOMIN. I. AUGUSTI.

Ponuntur libri Salomo-
nis, et legitur de eis usque
ad Dominicam primam
Septembris.

In I. Nocturno.

Incipiunt Parabolæ Salo-
mónis.

Lectio j.

Uarabolæ Salomón-
nis, filii David,
regis Israel. Ad
sciendam sapiéntiam, et
disciplinam : ad intelli-
genda verba prudéntiæ :
et suscipiendam eruditió-
nem doctrinæ, justítiam,
et iudícium, et æquitatem :
ut detur párvulis astútia,
adolescénti sciéntia, et

Cap. j.

intelléctus. Audiens sá-
piens, sapiéntior erit : et
intélligens, gubernácula
possidébit. Animadvértet
parábolam, et interpreta-
tiónem, verba sapiéntum,
et ænigmata eórum.

℞. In principio Deus án-
tequam terram fáceret,
priúsqum abyssos consti-
túeret, priúsqum produ-
ceret fontes aquárum :

* Antequam montes collo-
caréntur, ante omnes col-
les generávit me Dómi-
nus. ℞. Quando præpará-
bat cælos, áderam, cum
eo cuncta compónens. —
Antequam.

Lectio ij.

Timor Dómini princi-
pium sapiéntiæ. Sa-
piéntiam, atque doctrinam
stulti despíciunt. Audi, fili
mi, disciplinam patris tui,
et ne dimittas legem ma-
tris tuæ : ut addátur grá-
tia cápiti tuo, et torques
collo tuo. Fili mi, si te la-
ctáverint peccatóres, ne
acquiéscaseis. Si dixerint :
Veni nobíscum, insidié-
mur sánguini, abscondá-
mus tendículas contra in-
sónstem frustra : deglutiá-
mus eum sicut inférnus
vivéntem, et íntegram
quasi descendéntem in la-
cum. Omnem pretiósam

substántiam reperiémus,
implébitur domos nostras
spóliis. Sortem mitte no-
bíscum, marsúpium unum
sit ómnium nostrum.

℞. Gyrum cœli circuivi
sola, et in flúctibus maris
ambulávi, in omni gente
et in omni pópulo primá-
tum tenui : * Superbórum
et sublímium colla própria
virtúte calcávi. ℞. Ego in
altísimis hábito, et thro-
nus meus in columna nu-
bis. — Superbórum.

Lectio iij.

Fili mi, ne ámbules
cum eis, próhibe pe-
dem tuum a sémitis eó-
rum. Pedes enim illórum
ad malum currunt, et festí-
nant ut effúndant sán-
guinem. Frustra autem
jácitur rete ante óculos
pennatórum. Ipsi quoque
contra sánguinem suum
insidiántur, et moliúntur
fraudes contra ánimas
suas. Sic sémitæ omnis
avári, ánimas possidén-
tium rápiunt.

℞. Emitte Dómine sa-
piéntiam de sede magnitú-
dinis tuæ, ut mecum sit,
et mecum labóret : * Ut
sciam quid accéptum sit
coram te omni témpore.
℞. Da mihi Dómine sé-
dium tuárum assistricem

sapiéntiam. — Ut sciam.
Glória Patri. Ut sciam.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu S. Ambrósii
Episcopi in Psalmum cen-
tésimum décimum octá-
vum. Serm. v. vers. vj.

Lectio iv.

Inítium esse sapien-
tiæ timórem Dó-
mini, dicit Prophé-
ta. Quid est autem inítium
sapiéntiæ, nisi sæculo re-
nuntiáre? Quia sápere sæ-
culária, stultítia est. Dé-
nique sapiéntiam hujus
mundi, stultítiam esse
apud Deum, Apóstolus
dicit. Sed et ipse timor
Dómini, nisi secúndum
sciéntiam sit, nihil prod-
est, imo obest plúrimum.
Siquidem Judæi habent
zelum Dei : sed quia non
habent secúndum scién-
tiam, in ipso zelo et timóre
majórem cóntrahunt divi-
nitátis offénsam. Quod cir-
cumcidunt infántulos suos,
quod sábbata custódiunt,
timórem Dei habent : sed
quia nésциunt legem spiri-
tálem esse, circumcidunt
corpus, non cor suum.
℞. Da mihi Dómine sé-
dium tuárum assistricem
sapiéntiam, et noli me re-
probáre a púeris tuis :
* Quóniam servus tuus

sum ego, et filius ancillæ tuæ. *℣.* Mitte illam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, et mecum laboret. — Quoniam.

Lectio v.

ET quid de Judæis dico? Sunt etiam in nobis qui habent timorem Dei, sed non secundum scientiam, statuentes duriora præcepta, quæ non possit humana conditio sustinere. Timor in eo est, quia videntur sibi consilium disciplinæ, opus virtutis exigere: sed inscitia in eo est, quia non compatiuntur naturæ, non æstimant possibilitatem. Non sit ergo irrationabilis timor. Etenim vera sapientia a timore Dei incipit: nec est sapientia spiritalis sine timore Dei: ita timor sine sapientia esse non debet.

℞. Initium sapientiæ timor Domini: * Intelluctus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi. *℣.* Dilctio illius custodia legum est: quia omnis sapientia timor Domini. — Intelluctus.

Lectio vj.

Basis quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulacrum

aliquid in basi statuitur, et tunc majorem habet gratiam cum in basi statua fuerit collocata, standique accipit firmitatem: ita verbum Dei in timore sancto melius statuitur, fortius radicatur in pectore timentis Dominum: ne labatur verbum de corde viri, ne veniant volucres, et auferant illud de incuriosi et dissimulantis affectu.

℞. Verbum iniquum et dolosum longe fac a me Domine: * Divitias et paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. *℣.* Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar. — Divitias. Glória Patri. Divitias.

℞. vij. Domine pater et Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, et desiderium malignum averte a me Domine: aufer a me concupiscentiam, * Et animo irreverenti et infrunito ne tradas me Domine. *℣.* Ne derelinquas me Domine, ne accrescant ignorantia meæ, nec multiplicentur delicta mea. — Et animo.

℞. vij. Duo Sèraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omni terra glória ejus. *℣.* Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

℞℞. hujus Dominicæ dicuntur in aliis Domin. usque ad Domin. I. Sept. Infra Hebdom. quando *℞℞.* sumuntur ex tertio Nocturno Dominicæ, Feria iv. et Sabbato post ij. et iij. Lectionem ponitur ij. et iij. *℞. Feriæ ij. seq.*

FERIA SECUNDA.

De Parabolis Salomónis.

Lectio j. Cap. iij.

Illi mi, ne obliviscaris legis meæ, et præcepta mea cor tuum custodiat. Longitudinem enim dierum, et annos vitæ, et pacem apponent tibi. Misericordia et veritas te non deserant, circumda eas gutturi tuo, et describe in tabulis cordis tui: et invenies gratiam, et disciplinam bonam coram Deo et hominibus. Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, et ne innitaris prudentiæ tuæ.

In omnibus viis tuis cogita illum, et ipse diriget gressus tuos.

℞. Ne derelinquas me Domine pater et dominator vitæ meæ, ut non corruam in conspectu adversariorum meorum: * Ne gaudeat de me inimicus meus. *℣.* Apprehende arma et scutum, et exsurge in adjutorium mihi. — Ne.

Lectio ij.

Ne sis sapiens apud temetipsum: time Deum, et recede a malo: sanitas quippe erit umbilico tuo, et irrigatio ossium tuorum. Honora Dominum de tua substantia, et de primitiis omnium frugum tuarum da ei: et implebuntur horrea tua saturitate, et vino torcularia tua redundabunt.

℞. Magna enim sunt judicia tua Domine, et inenarrabilia verba tua: * Magnificasti populum tuum, et honorasti. *℣.* Transtulisti illos per Mare rubrum, et transvestisti eos per aquam nimiam. — Magnificasti.

Lectio iij.

Disciplinam Domini, fili mi, ne abjicias: nec deficias cum ab eo corripere: quem enim di-